

## Nádasdy Ádám: A vastagbőrű mimóza

„...*miért ne volna szabad az utcát bámulni?*” Kora tavaszi reggelen főhősünk az erkélyén olvasva figyelmes lesz az utcán dolgozó csatornaszerelőre, akinek napbarnított, izmos külseje a szemben lévő szomszéd figyelmét is felkeltette. Mikor észreveszik, hogy mindketten ugyanazt a férfit nézik, visszahúzódnak. Ám rájönnek, hogy nincs mit titkolniuk, így mindketten folytatják az utca, pontosabban az ott dolgozó férfi bámulását.

A történet az egyik Nádasdy-tárcából származik, és talán a legmegfelelőbbben mutat rá arra, hogy a melegek is ugyanúgy a hétköznapiak részesei, mint bárki más (lásd tipikus leselkedő helyzet). Ami viszont még ennél is fontosabb, és ebből a humoros szituációból üzenetként bomlik ki, hogy a homoszexuálisoknak nem szabad szégyellniük magukat sem egymás, sem mások előtt. Ezt szeretnék átadni a nézőknek, és majd az olvasóknak, mivel a tárcák többnyire ezt a két pontot érvényesítik: hétköznapiaság és az identitás felvállalása.

Körülbelül 1 percesre tervezzük ezt a kisfilmet, amellyel célunk, hogy ugyanolyan természetessé váljon a melegek jelenléte a társadalomban, mint megvenni egy Nádasdy kötetet. Az üzenet, hogy nem szabad elbújni mások elől legyél bármilyen is, hiszen mind ugyanazokat a hétköznapi szituációkat éljük át.